

Claudia Piñeiro

Czwartkowe wdowy

przeł. Tomasz Pindel
wyd. Sonia Draga, Warszawa 2017

DKK dyskusyjny klub książki

Bezlitosna analiza społecznego mikrokosmosu w postępującym procesie dekadencji.

José Saramago, portugalski prozaik

Czytając książkę Claudii Piñeiro, miałam wrażenie, jakby ktoś próbował pisać o Polsce (...). To miejsce pełne kamer, ogrodzeń i stróżów nocnych, przypomniało mi lata 90. w Polsce, gdy ludzie zaczęli się odgradzać i mieć służbę.

Magdalena Miecznicka, Dwójka Polskie Radio

Opis

Akcję powieści Claudii Piñeiro rozpoczyna tajemniczy wypadek, który zdarzył się w luksusowym domu na zamożnych przedmieściach Buenos Aires. W każdy czwartek czterech mężów i cztery żony spotykają się na swoich rytualnych damskich i męskich wieczorkach. Mężczyźni grają w karty, kobiety rozmawiają przy winie. „Czwartkowe wdowy” rozpoczynają się, kiedy jeden z wieczorków kończy się tragicznie. Trzech mężczyzn ginie w basenie porażonych prądem. Przeżywa tylko mąż głównej bohaterki i narratorki Marii. Tylko ona jako jedyna z czterech żon pracuje zawodowo. Jest agentką nieruchomości. Właśnie dlatego zna wiele tajemnic na swoim osiedlu. Krok po kroku poznajemy losy czterech rodzin oraz lokalnej społeczności. Śledzimy, jak ułożył się splot okoliczności, który doprowadził do tragedii. Powoli staje się dla czytelników jasne, że mąż Marii nieprzypadkowo był jedynym mężczyzną, który tamtego wieczora przeżył.

Dzięki zmieniającej się perspektywie narracyjnej do-

stajemy dogłębny obraz argentyńskiej klasy wyższej. Ludzi, którzy dorobili się olbrzymich majątków i kupili domy na zamkniętych osiedlach pilnie strzeżonych przez kamery i ochronę, którzy z czasem są coraz bardziej znudzeni bogactwem i szukają coraz to nowych rozrywek. Gra w golfa i turnieje tenisa w elitarnym gronie przestały im wystarczać. W powieści Claudii Piñeiro strefa luksusu przystania większe i mniejsze tajemnice oraz wstydlive wypadki z życia zamożnych rodzin: długi, brak pracy, nietrafione inwestycje i problemy wychowawcze z dziećmi.

Claudia Piñeiro kreśli złożone sylwetki psychologiczne postaci. Niezwykłą wagę przywiązuje do detali i z pozoru nieistotnej scenografii życia klasy wyższej w formie zielonych parkanów, płotów, ogrodowych roślin. Podaje wartości nieruchomości i tego, w co ludzie są ubrani. Bo w La Cascada – czyli na osiedlu, gdzie zdarzyła się tragedia – nie może zamieszkać byle kto. Wprowadzający się tam ludzie muszą spełniać ściśle określone wymagania finansowo-klasowe.

Autorka i gatunek

Czwartkowe wdowy zaczynają się jak kryminał, ale z czasem zmieniają się w satyryczną powieść obyczajową o współczesnej Argentynie. Kraju rozwarstwienia społecznego, gdzie najzamożniejsi obywatele odgradzili się płotami od reszty społeczeństwa. To także kraj wstydlivej przeszłości, który brutalnie rozprawił się z Indianami i czarnoskórymi niewolnikami, a z kolei niezwykle gościnnie potraktował emigrację niemieckich nazistów po drugiej wojnie światowej. To także symboliczna opowieść o tym, jak zamożni ludzie na własne życzenie zrzekają się wolności i zamykają w złotej klatce. Autorka jest dziennikarką, powieściopisarką oraz scenarzystką filmową, osobą bardzo popularną wśród argentyńskich czytelników, a także docenianą przez krytyków. Jej powieści są tłumaczone na angielski, a w rodzimej Argentynie są także ekranizowane.

Tematy do dyskusji

- Kryminał, powieść obyczajowa, powieść kobieca i satyra społeczna – jak te gatunki i style spotykają się ze sobą w *Czwartkowych wdowach*?
- Jakie grzechy i negatywne zjawiska piętnuje w pierwszej kolejności Claudia Piñeiro?
- Za pomocą jakich środków i technik literackich Claudia Piñeiro rysuje portret zamkniętej, hermetycznej i klaustrofobicznej grupy społecznej?
- W jakich wydarzeniach i procesach historycznych, które zaszły w dziejach Argentyny, pisarka upatruje źródła obecnych problemów społecznych w swoim kraju?
- Czy Argentyna przedstawiona w powieści *Czwartkowe wdowy* może być porównana ze względów społeczno-historyczno-politycznych do dzisiejszej Polski?

Warto przeczytać

Okruchy szczęścia, Claudia Piñeiro, przeł. Katarzyna Okrasko, wyd. Sonia Draga, Warszawa 2016;

Betibu, Claudia Pineiro, przeł. Tomasz Pindel, wyd. Sonia Draga, Warszawa 2016;

Tak się złe zaczyna, Javier Marias, przeł. Tomasz Pindel, wyd. Sonia Draga, Warszawa 2016

Poleca

Marcin Kube – dziennikarz i recenzent „Rzeczpospolitej”. Pisze o literaturze, filmach i serialach. Publikował w tygodniku „Przekrój” i miesięczniku „Sukces”. Z wykształcenia kulturoznawca i prawnik, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego. Jest autorem programu „Zapomniani odzyskani” w TVP Kultura prezentującego sylwetki mało znanych pisarzy i pisarek z historii polskiej literatury.

